

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Hypotekbankens Regnskab for 1910—11.

Paa Formandens Forslag valgtes: *S. Sørensen, Moestrup, Slebsager, N. C. Christensen og Deuntzer.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Forhandlingen genoptoges.

Slebsager: Jeg sluttede i Gaar med at gøre Rede for den stærke Udgiftsstigning, der havde været navnlig i 10-Aaret fra 1900—01 til 1910—11. Jeg fremdrog en Række Tal, Uddrag af Statsregnskaberne, der efter min Mening belyser dette Forhold. Den samlede Stigning, naar man tager de egentlige sociale Udgifter og Udgifterne til Formaal væsentlig af social Art, har altsaa i dette 10-Aar været omtrent 15 Mill. Kr. Jeg mener dermed at have begrundet, at naar der i sin Tid fra Venstres Side opstilledes som Princip, at en Brændevinsskat og en Ølskat kun kunde motiveres ved, at Pengene anvendtes til sociale Formaalets Fremme, ligger der i hele denne Udvikling af den sociale Lovgivning og de deraf paakrævede Udgifter en god og naturlig Begrundelse for, at vi nu kunne skride til en Forhøjelse af disse Skatter. Venstres Modstandere have ogsaa henvist til den bekendte Dagsorden, der blev vedtagen her i Tinget i 1900. Det hed i den med Henblik paa den øjeblikkelige finansielle Situation og den uparlamentariske Regering, som da sad, at „der ikke foreligger nogen finansiel Trang, der kunde begrunde, at Folketinget gav sit Samtykke til en Forhøjelse af den nævnte Afgift og overlod de derved indkomne Midler til Forvaltning af den nuværende Regering.“ Venstre udtaler sig ikke i denne Dagsorden som Parti mod en Brændevinsskat som saadan. Det udtaler ingen principiel Modstand, som det

meget rigtigt er blevet bemærket af vort Partis Ordfører. Dermed være ikke sagt, at der ikke indenfor Venstre som indenfor andre Partier kan være enkelte Medlemmer, der være principielle Modstandere af en Brændevinsskat den Gang og ere det endnu. Men Partiet som saadan udtalte i denne Dagsorden ingen principiel Modstand. Venstre udtalte derimod, at der ikke for Tiden forelaa nogen finansiel Trang, der kunde begrunde en saadan Skat, men dermed er selvfølgelig langt fra sagt, at Venstre ikke kunde gaa med til en Forhøjelse af Brændevinsskatten, naar det skønnede, at en finansiel Trang virkelig var til Stede. Venstre udtalte endvidere, at det ikke ønskede at overlade en saadan Indtægtsforøgelse til den daværende Regering, og det synes mig særlig forstaaeligt, naar man husker, at Ministeriet Høring saa langt fra var noget parlamentarisk Ministerium.

Venstrereformpartiets Ordfører ved den Lejlighed (Christoffer Hage) slog da ogsaa fast i sin Tale, at man i Fremtiden vilde have sin fulde Frihed med Hensyn til denne Skat, efter som det syntes hver enkelt, at Forholdene maatte ligge. Jeg maa maa-ske have Lov til at citere en Udtalelse af Christoffer Hage ved den Lejlighed. Han udtalte da: „Det ligger saavel i den foreslaaede Dagsorden som i de Udtalelser i Betænkningen, som motivere den, at der intet dermed er sagt om den Holdning, som dette Ting eller dette Tings Flertal eller hvert enkelt Medlem i dette Ting i Fremtiden, ved andre Lejligheder, under andre Forhold, vil tage med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. I den Henseende faar enhver at staa frit. Der kan derom være forskellige Opfattelser, det ved enhver, og under andre Forhold kan der tages andre Stillinger. Rent personligt — jeg taler her udtrykkelig for mig selv — ønsker jeg at gentage, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har sagt, og hvorm jeg ikke ønsker, at der skal være nogen Tvivl, at jeg ikke er en principiel Modstander af en Forhøjelse af Brændevinsskatten.“ Men Situationen i 1900 og Situationen nu ere fuldstændig forskellige. Nu foreligger i Virkeligheden den Situation, som Venstrereformpartiet belyste ved sin Dagsorden i 1900. Nu